

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/6/EB

2006/EES/58/11

frá 28. janúar 2003

um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Einn heill og óskiptur markaður fyrir fjármálaþjónustu hefur mikla þýðingu fyrir hagvöxt og atvinnusköpun í Bandalaginu.
- 2) Samþættur og skilvirkur fjármálamarkaður byggist á heildarvirkni markaðarins. Snurðulaus starfsemi verðbréfamarkaða og tiltrú almennings á mörkuðunum er forsenda hagvaxtar og hagsældar. Markaðssvik skaða heildarvirkni fjármálamarkaða og tiltrú almennings á verðbréfum og afleiddum skjölum.
- 3) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 11. maí 1999, sem ber heitið „Að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: aðgerðaáætlun“, er gerð grein fyrir röð aðgerða sem eru nauðsynlegar til að gera einn óskiptan markað fyrir fjármálaþjónustu að veruleika. Á fundi leiðtoga ráðsins í Lissabon í apríl árið 2000 var kallað eftir framkvæmd þeirrar aðgerðaáætlunar eigi síðar en árið 2005. Í aðgerðaáætluninni er lögð áhersla á nauðsyn þess að semja tilskipun um markaðsmisnotkun.
- 4) Á fundi sínum 17. júlí 2000 skipaði ráðið vísdomsmannanefnd sem er samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði. Í lokaskýrslu sinni gerði vísdomsmannanefndin tillögu um nýja aðferð við lagasetningu sem byggir á fjögurra stiga aðferð, þ.e. rammareglum, framkvæmdarráðstöfunum, samstarfi og framfylgd. 1. stig, tilskipunin, takmarkast við víðan, almennan „ramma“ meginreglna en 2. stig felur í sér tæknilegar framkvæmdarráðstafanir sem framkvæmdastjórnin ákveður með aðstoð nefndar.
- 5) Með ályktun, sem samþykkt var á fundi leiðtoga ráðsins í Stokkhólmi í mars 2001, viðurkenndi það lokaskýrsla vísdomsmannanefndarinnar og fyrirhugaða fjögurra þrepa aðferð sem á að gera lagasetningarferli Bandalagsins á sviði verðbréfa skilvirkara og gagnsærra.
- 6) Með ályktun Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2002 um framkvæmd löggjafar um fjármálaþjónustu var skýrsla vísdomsmannanefndarinnar sömuleiðis viðurkennd, á grundvelli drengskaparheits, sem framkvæmdastjórnin gaf þinginu sama dag, og bréfs frá 2. október 2001, sem fulltrúi fyrir innri markaðinn sendi formanni nefndar á vegum þingsins um efnahags- og peningamál, um að standa vörð um hlutverk Evrópuþingsins í þessu ferli.
- 7) Gerðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórnin er falið ⁽⁵⁾.
- 8) Samkvæmt fundi leiðtoga ráðsins í Stokkhólmi skal beita annars stigs framkvæmdarráðstöfunum oftast til að tryggja að tæknileg ákvæði verði uppfærð til samræmis við þróun markaðs- og eftirlitsmála, einnig að setja skuli frest á öllum stigum þess starfs sem unnið er á öðru stigi.
- 9) Evrópuþingið skal hafa þrjá mánuði frá því að fyrstu drög að framkvæmdarráðstöfunum eru send, til að kynna sér drögin og láta álit sitt í ljós. Þann tíma er þó heimilt að stytta í áriðandi og tilhlýðilega rökstuddum tilvikum. Samþykki Evrópuþingið ályktun á þessu tímabili skal framkvæmdastjórnin endurskoða drögin að ráðstöfununum.
- 10) Með framförum á sviði fjármála og tækni verða til fleiri hvatar og aðferðir til markaðssvika og möguleikarnir á þeim aukast með tilkomu nýrra framleiðsluvara, nýrrar tækni, aukinnar starfsemi yfir landamæri og Netsins.
- 11) Núgildandi lagarammi Bandalagsins, sem á að vernda heildarvirkni markaðar, er ófullnægjandi. Lagakröfur aðildarríkjanna eru mismunandi milli ríkja sem oft skapar óvissu hjá rekstraraðilunum um hugtök, skilgreiningar og framfylgd. Í sumum aðildarríkjum er engin löggjöf þar sem tekið er á málum eins og verðsamráði eða miðlum misvísandi upplýsinga.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/2004 frá 23. apríl 2004 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 26.8.2004, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 265.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 80, 3.4.2002, bls. 61.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 24, 26.1.2002, bls. 8.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. júlí 2002 (Stjtið. EB C 228 E, 25.9.2002, bls. 19) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. október 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 12) Til markaðssvika teljast innherjasvik og markaðsmisnotkun. Markmiðið með löggjöf um innherjasvik er það sama og með löggjöf um markaðsmisnotkun: að tryggja heildarvirkni fjármálamarkaða Bandalagsins og auka tiltrú fjárfesta á þessum mörkuðum. Því ber að setja sameiginlegar reglur í því skyni að berjast bæði gegn innherjasvikum og markaðsmisnotkun. Ein tilskipun tryggir að alls staðar í Bandalaginu gildi sömu rammareglur um dreifingu ábyrgðar, framfylgd og samstarf.
- 13) Sökum breytinga á fjármálamörkuðum og á löggjöf Bandalagsins frá því að tilskipun ráðsins 89/592/EBE frá 13. nóvember 1989 um samræmingu á reglum um innherjavíðskipti⁽¹⁾ var samþykkt ber nú að skipta um tilskipun til að tryggja samræmi við löggjöf um markaðssvik. Ný tilskipun er einnig nauðsynleg til að koma í veg fyrir að smugur séu á löggjöf Bandalagsins sem gætu nýst til ólögmæts athæfis og grafið undan tiltrú almennings og þar með haft áhrif á snurðulausa starfsemi markaðanna.
- 14) Í þessari tilskipun er komið til móts við áhyggjur aðildarríkjanna, sem voru látnar í ljós í kjölfar hryðjuverkaárásanna 11. september 2001, að því er varðar baráttuna gegn fjármögnun á hryðjuverkastarfsemi.
- 15) Innherjasvik og markaðsmisnotkun koma í veg fyrir fullt og eðlilegt gagnsæi á markaði sem er meginforsendan fyrir viðskiptum allra rekstraraðila á heildstæðum fjármálamörkuðum.
- 16) Innherjaupplýsingar er sérstök vitneskja sem ekki hefur verið gerð opinber og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri útgefendum fjármálagerninga eða einum eða fleiri fjármálagerningum. Upplýsingar sem geta haft veruleg áhrif á verðþróun og verðmyndun á skipulegum markaði sem slíkum geta talist vera upplýsingar sem tengjast óbeint einum eða fleiri útgefendum fjármálagerninga eða einum eða fleiri afleiddum fjármálagerningum sem þeim tengjast.
- 17) Að því er varðar innherjasvik ber að taka tillit til tilvika þar sem uppspretta innherjaupplýsinga er ekki starf eða hlutverk einhvers heldur afbrotastarfsemi sem, við undirbúning eða framkvæmd, hefði marktæk áhrif á verð eins eða fleiri fjármálagerninga eða á verðmyndun á skipulegum markaði sem slíkum.
- 18) Notkun innherjaupplýsinga getur falist í því að kaupa eða afhenda fjármálagerninga þegar sá sem það gerir veit eða ætti að vita að um innherjaupplýsingar er að ræða. Í þessu sambandi skulu lögbær yfirvöld taka afstöðu til þess sem eðlilegur og sanngjarn aðili myndi vita eða ætti að vita við tiltekna aðstæður. Auk þess skal sú staða þegar viðskiptavakar, aðrir, sem hafa heimild til að koma fram sem mótaðilar, eða aðilar, sem hafa heimild til að framfylgja fyrirmælum þriðja aðila, sem býr yfir innherjaupplýsingum, inna af hendi í tveimur fyrstu tilvikunum þá lögmætu iðju að kaupa eða selja fjármálagerninga eða, í þriðja tilvikinu, að framfylgja beiðni samviskusamlega, ekki teljast notkun slíkra innherjaupplýsinga í sjálfu sér.
- 19) Aðildarríkin skulu takast á við vandamál sem tengjast þeirri veltu að raska rétttri viðskiptaröð („front running“), þ.m.t. að raska rétttri viðskiptaröð í tengslum við afleidd vöruskuldaskjöl, þegar það telst vera markaðssvik samkvæmt skilgreiningum þessarar tilskipunar.
- 20) Aðila, sem á í viðskiptum eða gefur fyrirmæli um viðskipti sem teljast markaðsmisnotkun, er heimilt að sýna fram á að ástæður hans fyrir slíkum viðskiptum eða fyrirmælum um viðskipti séu lögmætar og að viðskiptin og fyrirmælin séu í samræmi við viðurkenndar venjur á viðkomandi, skipulegum markaði. Samt sem áður má beita viðurlögum ef lögbært yfirvald sýnir fram á að önnur ólögleg ástæða sé fyrir þessum viðskiptum eða fyrirmælum.
- 21) Lögbært yfirvald getur gefið út leiðbeiningar um málafni sem falla undir þessa tilskipun, t.d. skilgreiningu á innherjaupplýsingum varðandi afleidd vöruskulda-skjöl eða beiðingu á skilgreiningu á markaðsreglum í tengslum við skilgreiningu á markaðsmisnotkun. Leiðbeiningarnar skulu vera í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar og framkvæmdarráðstafanir sem eru samþykktar í samræmi við málsmeðferð í nefndum.
- 22) Aðildarríkin eiga að geta valið hentugustu leiðina til að hafa eftirlit með aðilum, sem taka saman eða miðla niðurstöðum rannsókna varðandi fjármálagerninga eða útgefendur fjármálagerninga, eða aðilum sem taka saman eða miðla öðrum upplýsingum sem fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráform, þ.m.t. viðeigandi aðferðir til sjálfseftirlits, sem ber að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar.
- 23) Birting útgefenda á innherjaupplýsingum á vefsetrum sínum skal vera í samræmi við reglur um flutning persónuupplýsinga til þriðju landa, eins og mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽²⁾.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB L 334, 18.11.1989, bls. 30.

⁽²⁾ Stjttíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

- 24) Skjót og rétt birting upplýsinga til almennings stuðlar að heildarvirkni markaðar en sérvalin birting upplýsinga frá hendi útgefenda getur orðið til þess að draga úr tiltrú fjárfesta á heildarvirkni fjármálamarkaða. Fagaðilar á fjármálasviðinu ættu að stuðla að heildarvirkni markaðarins með ýmsu móti. Slíkar ráðstafanir geta m.a. falið í sér að semja „gráa lista“, að beita bæði opnum og lokuðum tímabilum („window trading“) varðandi viðskipti tiltekinna hópa starfsmanna, að beita innri starfsreglum og reisa „Kínámúra“. Slíkar forvarnarráðstafanir geta því aðeins stuðlað að baráttu gegn markaðssvikum að þeim sé framfylgt af ákveðni og nákvæmt eftirlit haft með þeim. Viðunandi eftirlit felur m.a. í sér að tilnefna eftirlitsaðila með því að farið sé að reglum innan viðkomandi stofnana og láta fara fram reglubundið eftirlit óháðra endurskoðenda.
- 25) Nútíma samskiptaaðferðir hafa þau áhrif að fagmenn á fjármálamarkaði og einstakir fjárfestar hafa jafnari aðgang að fjárhagslegum upplýsingum en jafnframt eykst hættan á útbreiðslu rangra og misvísandi upplýsinga.
- 26) Aukið gagnsæi í viðskiptum aðila, sem eru í stjórnunarstöðu hjá útgefendum, og, ef við á, einstaklinga, sem eru nátengdir þeim fyrrnefndu, getur verið fyrirbyggjandi að því er varðar markaðssvik. Þá getur birting þessara viðskipta, a.m.k. í einstökum tilvikum, veitt fjárfestum afar mikilvægar upplýsingar.
- 27) Fyrirtæki á markaði skulu leggja sitt af mörkum til að fyrirbyggja markaðssvik og skulu þau setja skipulagsreglur sem miða að því að koma í veg fyrir og afhjúpa starfsemi sem felur í sér markaðsmisnotkun. Slíkar ráðstafanir geta falið í sér kröfur um gagnsæi viðskipta, birtingu allra samninga, sem ætlað er að styðja við verðmyndun, réttlátt kerfi til að bera saman fyrir-mæli, að tekið verði upp skilvirk kerfi til að greina óhefðbundin fyrir-mæli, nægilega skilvirk kerfi til að ákvarða viðmiðunarverð fjármálagernings og skýrar reglur um frestun viðskipta um stundarsakir.
- 28) Í aðildarríkjunum ber að túlka þessa tilskipun og hrinda henni í framkvæmd á þann hátt sem samræmist kröfum um skilvirk eftirlit í því skyni að vernda hagsmunum handhafa framseljanlegra verðbréfa, sem hafa atkvæðisrétt í félagi (eða fá slíkan rétt í framhaldi af beitingu réttar eða við eignabreytingu), þegar félagið er viðfang í opinberu yfirtökutilboði eða aðrar breytingar eru fyrirhugaðar á yfiráðum félagsins. Tilskipun þessi kemur ekki á nokkurn hátt í veg fyrir að aðildarríki geri eða hafi tiltækar ráðstafanir sem henta í þessu skyni.
- 29) Aðgangur að innherjaupplýsingum um annað félag og notkun þeirra í tengslum við opinbert yfirtökutilboð í því skyni að ná yfiráðum í því félagi eða leggja til samruna við það skal ekki eitt og sér teljast innherjasvik.
- 30) Þar eð undanfari að öflun og afhendingu fjármála-gerninga hlýtur að vera ákvörðun um öflun eða afhendingu sem aðili, sem sér um viðskiptin, tekur skulu kaupin eða afhendingin ein og sér ekki teljast notkun innherjaupplýsinga.
- 31) Ekki skal líta á rannsóknir og mat, unnið út frá gögnum sem eru öllum aðgengileg, sem innherjaupplýsingar og þar af leiðandi skulu viðskipti, sem fara fram á grundvelli slíkra rannsókna eða mats, ein og sér ekki teljast innherjasvik í skilningi þessarar tilskipunar.
- 32) Aðildarríkin og Seðlabankakerfi Evrópu, innlendir seðlabankar eða einhver önnur opinberlega tilnefnd stofnun eða aðili, sem starfar á þeirra vegum, verða að geta framfylgt peninga- eða gengisstefnu eða haft stjórn á skuldum hins opinbera án takmörkunar.
- 33) Verðjöfnun fjármálagerninga eða viðskipta með eigin hlutabréf í endurkaupaáætlunum getur við tilteknar aðstæður verið réttlætunleg af efnahagslegum ástæðum og skal þar af leiðandi í sjálfu sér ekki teljast markaðssvik. Semja skal sameiginlega staðla til að hafa hagnýtar leiðbeiningar á þessu sviði.
- 34) Aukin umsvif á fjármálamörkuðum, hraðfara breytingar, nýjar vörulínur og þróun hafa í för með sér að tilskipun þessi verður að hafa vítt gildissvið gagnvart viðkomandi fjármálagerningum og aðferðum þannig að hægt sé að ábyrgjast heildarvirkni fjármálamarkaða Bandalagsins.
- 35) Til að hægt sé að koma á jöfnum samkeppnisskilyrðum á fjármálamörkuðum Bandalagsins verða ákvæði þessarar tilskipunar að gilda á stóru landsvæði. Að því er varðar afleidda gerninga, sem hafa ekki verið teknir til skráningar en sem heyra undir gildissvið þessarar tilskipunar, skal hvert aðildarríki hafa heimild til íhlutunar gagnvart aðgerðum sem fara fram á yfiráðasvæði þess eða erlendis er varða fjármálagerninga sem liggja til grundvallar og hafa verið teknir til skráningar á skipulegum markaði, sem er staðsettur eða starfræktur á yfiráðasvæði þess, eða beðið hefur verið um að verði teknir til skráningar á skipulegum markaði. Hvert aðildarríki skal enn fremur vera til þess bært að hlutast til um aðgerðir sem gripið er til á yfiráðasvæði þess er varða fjármálagerninga sem liggja til grundvallar og hafa verið teknir til skráningar á skipulegum markaði í aðildarríki eða sem beðið hefur verið um að verði teknir til skráningar á slíkum markaði.

- 36) Það kann að valda ruglingi hjá rekstraraðilum ef aðildarríkin eru með mörg og mismunandi lögbær yfirvöld sem gegna mismunandi skyldustörfum. Tilnefna skal eitt lögbært yfirvald í hverju aðildarríki sem ber a.m.k. lokaábyrgð á eftirliti með því að ákvæðunum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, sé fylgt og á alþjóðlegu samstarfi. Slíkt yfirvald skal vera stjórnarsýslulegs eðlis sem tryggir að það sé óháð rekstraraðilum og kemur í veg fyrir hagsmunaaðrekstra. Aðildarríkin skulu sjá til þess, í samræmi við innlend lög, að lögbæra yfirvaldið hafi viðeigandi fjármuni til ráðstöfunar. Yfirvald þetta skal hafa viðunandi fyrirkomulag á ráðgjöf um mögulegar breytingar á innlendra löggjöf, t.d. samráðsnefnd sem skipuð er fulltrúum útgefenda, veitendum fjármálaþjónustu og neytendum, til að það geti kynnt sér sjónarhorn þeirra og áhyggjuefni.
- 37) Það myndi tryggja skilvirkt eftirlit ef lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum réðu yfir sameiginlegu lágmarksmagni skilvirkra tækja og heimilda. Markaðsfyrirtæki og allir rekstraraðilar ættu einnig að sínu leyti að stuðla að heildarvirkni markaðarins. Að þessu leyti útilokar tilnefning eins lögbærs yfirvalds vegna markaðssvika ekki að um samstarf geti verið að ræða eða að deila beri ábyrgð lögbæra yfirvaldsins milli þess yfirvalds og markaðsfyrirtækja til að tryggja skilvirkt eftirlit með því að ákvæðunum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, sé fylgt.
- 38) Til að tryggja að rammaákvæði Bandalagsins um markaðssvik séu fullnægjandi verður að afhjúpa og refsa fyrir öll brot sem ganga gegn þeim bönnum eða kröfum sem mælt er fyrir um samkvæmt þessari tilskipun. Í þessu skyni skulu viðurlög vera nægilega letjandi og í réttu hlutfalli við brotið og þann hagnað sem af því hlýst og skal þeim beitt á samræmdan hátt.
- 39) Aðildarríkin skulu, við ákvörðun stjórnarsýsluráðstafana og viðurlaga, vera áfram meðvituð um þörfina fyrir visst samræmi í öllum aðildarríkjunum að þessu leyti.
- 40) Með aukinni starfsemi yfir landamæri er þörf á að bæta samstarf og setja heildarákvæði um upplýsingaskipti á milli innlendra lögbærra yfirvalda. Skipulagning á eftirliti og rannsóknarvaldi í hverju aðildarríki má ekki hindra samstarf milli lögbærra, innlendra yfirvalda.
- 41) Þar sem aðildarríkin geta ekki með einhlítum hætti náð þeim markmiðum sem fyrirhugaðar aðgerðir fela í sér, þ.e. að koma í veg fyrir markaðssvik í formi innherjasvika og markaðsmisnotkunar, og auðveldara er að ná markmiðunum á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa víðtæk áhrif, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 42) Annað slagið kann að vera nauðsynlegt að semja tæknilegar leiðbeiningar og gera framkvæmdarráðstafanir um þær reglur, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, með hliðsjón af breyttum starfsháttum fjármálamarkaða. Til samræmis við það skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir, að því tilskildu að þær breyti ekki þessari tilskipun í grundvallaratriðum og að framkvæmdastjórnin fari eftir þeim meginreglum sem settar eru fram í þessari tilskipun, að höfðu samráði við evrópsku verðbréfanefndina sem komið var á fót með ákvörðun 2001/528/EB ⁽¹⁾.
- 43) Við beitingu framkvæmdarvalds í samræmi við þessa tilskipun skal framkvæmdastjórnin hlíta eftirfarandi meginreglum:
- þörfinni á að tryggja að fjárfestar hafi tiltrú á fjármálamörkuðunum með því að stuðla að gagnsæi á þessum mörkuðum,
 - þörfinni á að sjá fjárfestum fyrir miklu framboði á samkeppnishæfum fjárfestingarmöguleikum og upplýsingum og vernd sem er sniðin að þörfum þeirra,
 - þörfinni á að tryggja að óháð eftirlitsyfirvöld framfylgi reglum á samræmdan hátt, einkum í baráttunni gegn efnahagsbrotum,
 - þörfinni á miklu gagnsæi og samráði við alla markaðsaðila og við Evrópuþingið og ráðið,
 - þörfinni á að ýta undir nýsköpun á fjármálamörkuðum til að þeir verði öflugir og skilvirkir,
 - þörfinni á að tryggja heildarvirkni markaðar með því að hafa náð og öflugt eftirlit með nýsköpun á fjármálasviðinu,
 - mikilvægi þess að draga úr fjármagnskostnaði og auka aðgengi að fjármagni,
 - þörfinni á að halda jafnvægi milli kostnaðar og ávinnings markaðsaðila (þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki og minni fjárfestar) til lengri tíma lítið við gerð framkvæmdarráðstafana,
 - þörfinni á að stuðla að alþjóðlegri samkeppnishæfni fjármálamarkaða Evrópusambandsins án þess að það hafi áhrif á vel þegna eflingu alþjóðlegs samstarfs,

(¹) Stjtið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 45.

- þörfinni á að koma á jöfnum samkeppnisskilyrðum allra markaðsaðila með því að semja eftir þörfum reglur sem gilda í öllu Evrópusambandinu,
- þörfinni á að virða þann mismun sem er á innlendum mörkuðum, svo fremi mismunurinn hafi ekki ótilhlýðileg áhrif á samhengi hins eina óskipta markaðar,
- þörfinni á að tryggja samhengi við aðra löggjöf Bandalagsins á þessu sviði, þar eð ósamræmi í upplýsingum og skortur á gagnsæi getur teft starfsemi markaðanna í tvísýnu og umfram allt skaðað neytendur og minni fjárfesta.

44) Í þessari tilskipun er tekið tillit til grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem einkum eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum 11. gr. hans, og 10. gr. Evrópusáttmálans um mannréttindi. Þessi tilskipun kemur því á engan hátt í veg fyrir að aðildarríkin beiti stjórnarskrárákvæðum sínum um prentfrelsi og tjáningarfrelsi í fjölmiðlum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Innherjaupplýsingar“: sérstök vitneskja, sem ekki hefur verið gerð öllum aðgengileg og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri útgefendum fjármálagerninga eða einum eða fleiri fjármálagerningum og sem, yrði hún öllum aðgengileg, væri líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð fjármálagerninga eða tengdra, afleiddra fjármálagerninga.

Í tengslum við afleidd vöruskuldaskjöl eru „innherjaupplýsingar“ sérstök vitneskja, sem ekki hefur verið gerð öllum aðgengileg og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri slíkum afleiddum skjölum og sem notendur markaða, þar sem verslað er með slík vöruskuldaskjöl, gera ráð fyrir að fá í samræmi við viðurkenndar markaðsvenjur á þessum mörkuðum.

Að því er varðar þá aðila sem hefur verið falið það að gefa fyrirmæli um fjármálagerninga eru „innherjaupplýsingar“ enn fremur upplýsingar, sem skjólstaðingur miðlar og tengjast fyrirmælum hans sem enn hefur ekki verið framfylgt, og er sérstök vitneskja sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri útgefendum fjármálagerninga eða einum eða fleiri fjármálagerningum og sem, yrði hún öllum aðgengileg, væri líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð fjármálagerninga eða tengdra, afleiddra fjármálagerninga.

2. „Markaðsmisnotkun“:

a) viðskipti eða fyrirmæli um viðskipti:

— sem gefa eða eru líkleg til að gefa rangar eða misvísandi vísbendingar um framboð á, eftirspurn eftir eða verð á fjármálagerningi, eða

— þar sem aðili eða nokkrir aðilar í samstarfi tryggja að verð eins eða fleiri fjármálagerninga liggji við óeðlilegt eða tilbúið mark,

nema aðilinn, sem átti í viðskiptum eða gaf fyrirmæli um viðskipti, sýni fram á að ástæður hans fyrir slíkum viðskiptum séu lögmætar og að viðskiptin eða fyrirmælin um viðskipti séu í samræmi við viðurkenndar venjur á viðkomandi, skipulegum markaði,

b) viðskipti eða fyrirmæli um viðskipti þar sem gylliboðum eða öðru, sem er misvísandi eða svíksamlegt, er beitt,

c) miðlun upplýsinga gegnum fjölmiðla, þ.m.t. Netið, eða með einhverjum öðrum hætti sem gefur eða líklegt er að gefi rangar eða misvísandi vísbendingar um fjármálagerninga, þ.m.t. að breiða út sögusagnir og rangur og misvísandi fréttaflutningur, þegar aðilinn, sem sá um að miðla upplýsingunum, vissi eða hefði átt að vita að þær væru rangar eða misvísandi. Þegar blaðamenn miðla slíkum upplýsingum í krafti starfs síns ber að meta slíka upplýsingamiðlun, sbr. þó 11. gr., með hliðsjón af reglum um starfsgrein þeirra, svo fremi þessir aðilar hljóti hvorki ávinning né hagnist af miðlun viðkomandi upplýsinga með beinum eða óbeinum hætti.

Eftirfarandi dæmi miðast við aðalskilgreiningu a-, b- og c-liðar hér að framan:

— framferði þar sem aðili eða nokkrir aðilar í samstarfi ná yfirburðastöðu við framboð á eða eftirspurn eftir fjármálagerningi, sem hefur í för með sér bein eða óbein áhrif á kaup- eða söliverð eða skapar önnur ósanngjörn viðskiptakjör,

— kaup eða sala á fjármálagerningi rétt áður en markaður lokar, sem er misvísandi gagnvart fjárfestum sem taka ákvarðanir á grundvelli loka-verðs,

— að notfæra sér, annað slagið eða reglulega, aðgang að hefðbundnum eða rafrænum miðlum með því að láta í ljós álit sitt á fjármálagerningi (eða óbeint á útgefanda þess) en hafa áður eignast hluta þess gernings og hagnast síðan á því hvaða áhrif afstaðan, sem látin var í ljós, hefur á verð gerningsins án þess að greina samtímis opinberlega frá hagsmunaárekstrum á réttan og skilvirkan hátt.

Aðlaga skal skilgreiningu á markaðsmisnotkun þannig að hún nái yfir ný viðskiptamynstur sem í reynd eru markaðsmisnotkun.

3. „Fjármálagerningur“:
- framseljanleg verðbréf, eins og þau eru skilgreind í tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta ⁽¹⁾,
 - hlutdeildarskírteini fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu,
 - peningamarkaðsskjal,
 - staðlaðir, framvirkir viðskiptasamningar, þ.m.t. sambærilegir gerningar sem greiddir eru með reiðufé,
 - framvirkir vaxtasamningar,
 - vaxtaskipta-, gjaldmiðlaskipta- og hlutabréfaskiptasamningar,
 - valréttur til að afla eða ráðstafa öllum gerningum sem tilheyra þessum flokkum, þ.m.t. sambærilegir gerningar sem greiddir eru með reiðufé. Þessi flokkur tekur einkum til valréttar varðandi gjaldeyri og vexti,
 - afleidd vöruskuldaskjöl,
 - allir aðrir gerningar sem teknir hafa verið til skráningar á skipulegum markaði í aðildarríki eða beðið hefur verið um að teknir verði til skráningar á slíkum markaði.
4. „Skipulegur markaður“: markaður eins og hann er skilgreindur í 13. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE.
5. „Viðurkenndar markaðsvenjur“: venjur sem eðlilegt er að reikna með á einum eða fleiri fjármálamörkuðum og sem lögbært yfirvald viðurkennir í samræmi við þær viðmiðunarreglur sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr.
6. „Aðili“: einstaklingur eða lögaðili.
7. „Lögbært yfirvald“: lögbæra yfirvaldið sem er tilnefnt í samræmi við 11. gr.

Til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum og tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar í Bandalaginu skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr., samþykkja framkvæmdarráðstafanir varðandi 1., 2. og 3.-lið þessarar greinar.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu banna aðilum, sem um getur í annarri undirgrein, og sem hafa yfir innherjaupplýsingum að ráða, að nota þær upplýsingar með því að kaupa eða afhenda eða með því að reyna að kaupa eða afhenda, fyrir eigin reikning eða reikning þriðja aðila, annaðhvort beint eða óbeint, þá fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða.

Fyrsta undirgrein á við um alla einstaklinga sem hafa yfir þessum upplýsingum að ráða:

- a) vegna setu sinnar í stjórnar-, framkvæmda- eða eftirlitsnefnd útgefanda, eða
- b) vegna eignarhlutdeildar þeirra í fyrirtæki útgefandans, eða
- c) vegna þess að þeir hafa aðgang að upplýsingum í krafti starfs síns, starfsgreinar eða hlutverks, eða
- d) vegna þess að þeir hafa stundað afbrotastarfsemi.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).

2. Ef aðilinn, sem um getur í 1. mgr., er lögaðili á bannið, sem mælt er fyrir um í þeirri málsgrein, einnig við um einstaklinga sem koma að ákvörðun um viðskipti fyrir reikning hlutaðeigandi lögaðila.

3. Grein þessi á ekki við um viðskipti sem tengjast því að gegna þeirri skyldu að kaupa eða afhenda fjármálagerninga ef sú skylda grundvallast á samningi sem er gerður áður en hlutaðeigandi einstaklingur hafði yfir innherjaupplýsingunum að ráða.

3. gr.

Aðildarríkin skulu banna öllum aðilum sem bannið, sem mælt er fyrir um í 2. gr, á við um:

- a) að láta öðrum aðila í té innherjaupplýsingar nema það sé eðlilegur liður í starfi hans, starfsgrein eða hlutverki,
- b) að ráðleggja öðrum einstaklingi eða hvetja hann á grundvelli slíkra innherjaupplýsinga til að kaupa eða afhenda fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða.

4. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að 2. og 3. gr. eigi einnig við um alla aðra en þá einstaklinga sem um getur í þeim greinum sem hafa yfir innherjaupplýsingum að ráða þegar hlutaðeigandi einstaklingur veit eða ætti að vita að um innherjaupplýsingar er að ræða.

5. gr.

Aðildarríkin skulu banna öllum einstaklingum að ástunda markaðsmisnotkun.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að útgefendur fjármálagerninga upplýsi almenning þegar í stað um innherjaupplýsingar sem beinlínis varða þá.

Með fyrirvara um ráðstafanir, sem eru gerðar í því skyni að fara að ákvæðum fyrstu undirgreinar, skulu aðildarríkin sjá til þess að útgefendur birti á vefsetrum sínum í hæfilegan tíma allar innherjaupplýsingar sem þeim er skylt að birta opinberlega.

2. Útgefandi getur, á eigin ábyrgð, frestað opinberri birtingu innherjaupplýsinga, sem um getur í 1. mgr., til þess að skaða ekki lögmæta hagsmuni sína, svo fremi að slíkt sé ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi og svo fremi að útgefandinn geti tryggt upplýsingaleynd. Aðildarríkin geta farið fram á að útgefandi tilkynni lögbæru yfirvaldi án tafar um ákvörðun um að fresta opinberri birtingu innherjaupplýsinga.

3. Aðildarríkin skulu fara fram á að hvenær sem útgefandi eða aðili fyrir hans hönd eða fyrir hans reikning lætur þriðja aðila í té innherjaupplýsingar og það er eðlilegur liður í hans starfi, starfsgrein eða hlutverki, eins og um getur í a-lið 3. gr., verði hann að birta upplýsingarnar í heild sinni, samtímis því að þær eru látnar þriðja aðila í té þegar birtingin er áformuð og tafarlaust þegar birtingin hefur ekki verið áformuð.

Ákvæði fyrstu undirgreinar eiga ekki við ef einstaklingurinn, sem tekur við upplýsingunum, er bundinn þagnarskyldu, burtséð frá því hvort slík skylda grundvallast á lögum, stjórnsýsluákvæðum, samþykktum eða samningi.

Aðildarríkin skulu fara fram á að útgefendur eða aðilar fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning geri skrá yfir þá aðila sem starfa hjá þeim samkvæmt ráðningarsamningi eða á annan hátt og hafa yfir innherjaupplýsingum að ráða. Útgefendur eða aðilar fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning skulu uppfæra þessa skrá með reglubundnu millibili og senda lögbæra yfirvaldinu að beiðni þess.

4. Aðilar, sem eru í stjórnarstöðu hjá útgefanda fjármálagerninga, og, ef við á, aðilar, sem eru nátengdir þeim fyrrnefndu, skulu hið minnsta tilkynna lögbæra yfirvaldinu um viðskipti sem þeir stunda fyrir eigin reikning og sem varða hlutabréf áðurnefnds útgefanda eða afleidda eða aðra fjármálagerninga sem þeim tengjast. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber aðgangur að upplýsingum varðandi slík viðskipti sé, a.m.k. gagnvart einstaklingum, auðfenginn eins skjótt og unnt er.

5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrir hendi sé viðeigandi eftirlit til að tryggja að aðilar, sem taka saman eða miðla niðurstöðum rannsókna varðandi fjármálagerninga eða útgefendur fjármálagerninga, og aðilar, sem taka saman eða miðla öðrum upplýsingum sem fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun sem ætlunin er að fari um dreifileiðir eða ætlaðar eru almenningi, geri eðlilegar varúðarráðstafanir til að tryggja að þessar upplýsingar séu settar fram af sanngirni og tilgreini hagsmuni sína eða gefi til kynna hagsmunaárekstra í tengslum við fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um slíkt eftirlit.

6. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrirtæki á markaði setji skipulagsreglur í því skyni að koma í veg fyrir og afhjúpa starfsemi sem felur í sér markaðsmisnotkun.

7. Í því skyni að tryggja að farið sé að ákvæðum 1. til 5. mgr. er lögbæra yfirvaldinu heimilt að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að almenningsur fái réttar upplýsingar.

8. Opinberar stofnanir, sem miðla tölfræðilegum upplýsingum, sem líklegar eru til að hafa áhrif á fjármálamörkuðunum, skulu miðla þeim á réttmætan og gagnsæjan hátt.

9. Aðildarríkin skulu fara fram á að hver aðili, sem sér um viðskipti með fjármálagerninga sem fagmaður og hefur rökstuddan grun um að viðskiptin kunni að vera innherja-svik eða markaðsmisnotkun, tilkynni það lögbæru yfirvaldi tafarlaust.

10. Til að taka tillit til tækniframfara á fjármálamörkuðum og tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar í Bandalaginu skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 17. gr., samþykka framkvæmdarráðstafanir varðandi:

— tæknileg skilyrði fyrir opinberri birtingu innherjaupplýsinga, sem um getur í 1. og 3. mgr.,

— tæknileg skilyrði fyrir því að fresta opinberri birtingu innherjaupplýsinga, eins og um getur í 2. mgr.,

— tæknileg skilyrði fyrir því að styðja við sameiginlega aðferð við framkvæmd annars málsliðar 2. mgr.,

— við hvaða skilyrði útgefendur eða aðrir aðilar fyrir þeirra hönd skuli semja skrá yfir þá aðila sem starfa hjá þeim og hafa yfir innherjaupplýsingum að ráða, eins og um getur í 3. mgr., og við hvaða skilyrði skuli uppfæra þessar skrár,

— þá flokka aðila og þá eiginleika í viðskiptunum, þ.m.t. umfang, sem kalla fram þá skyldu að gefa yfirlýsingu, eins og um getur í 4. mgr., og tæknilegt fyrirkomulag á skýrslugjöf til lögbærs yfirvalds,

— tæknilegt fyrirkomulag fyrir mismunandi flokka aðila, sem um getur í 5. mgr., á óhlutdrægri kynningu á niðurstöðum rannsókna og öðrum upplýsingum sem fela í sér ráðleggingar um fjárfestingaráætlun og tilgreiningu sérhagsmuna eða hagsmunaárekstra sem um getur í 5. mgr. Í tengslum við þetta fyrirkomulag skal taka tillit til reglna um blaðamenn, þ.m.t. sjálfseftirlit.

— tæknilegt fyrirkomulag fyrir aðila, sem um getur í 9. mgr., á því hvernig tilkynningu til lögbærs yfirvalds er háttað.

7. gr.

Tilskipun þessi gildir ekki um viðskipti, sem fara fram til þess að aðildarríkin, Seðlabankakerfi Evrópu, innlendir seðlabanki eða einhver önnur opinberlega tilnefnd stofnun eða aðili, sem starfar á þeirra vegum, geti framfylgt peninga- eða gengisstefnu eða haft stjórn á skuldum hins opinbera. Aðildarríkin geta útvíkkað þessa undanþágu þannig að hún gildi um fylki þeirra eða samsvarandi staðaryfirvöld að því er varðar stjórn á skuldum þeirra.

8. gr.

Bannið, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, gildir ekki um viðskipti með eigin hlutabréf í „endurkaupaáætlunum“ eða verðjöfnun fjármálagerninga, að því tilskildu að þessi viðskipti fari fram í samræmi við framkvæmdarráðstafanir sem samþykktar eru í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 17. gr.

9. gr.

Tilskipun þessi gildir um alla aðra fjármálagerninga sem teknir hafa verið til skráningar á skipulegum markaði í minnst einu aðildarríki eða beðið hefur verið um að teknir verði til skráningar á slíkum markaði, án tillits til þess hvort viðskiptin fara fram á þeim markaði eða ekki.

Ákvæði 2., 3. og 4. gr. gilda einnig um alla fjármálagerninga sem ekki hafa verið teknir til skráningar á skipulegum markaði í aðildarríki en virði þeirra miðast við fjármálagerning sem um getur í 1. mgr.

Ákvæði 1. til 3. mgr. 6. gr. gilda ekki um útgefendur sem hafa ekki óskað eftir eða leyft skráningu fjármálagerninga sinna á skipulegum markaði í aðildarríki.

10. gr.

Hvert aðildarríki skal beita banninu og kröfunum, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, að því er varðar:

- a) aðgerðir sem gripið er til á yferráðasvæði þess eða erlendis varðandi fjármálagerninga sem teknir hafa verið til skráningar á skipulegum markaði, sem er staðsettur eða starfræktur á yferráðasvæði þess, eða beðið hefur verið um að teknir verði til skráningar á skipulegum markaði,
- b) aðgerðir sem gripið er til á yferráðasvæði þess varðandi fjármálagerninga sem teknir hafa verið til skráningar á skipulegum markaði í aðildarríki eða beðið hefur verið um að teknir verði til skráningar á skipulegum markaði.

11. gr.

Með fyrirvara um valdsvið dómsmálafyrivalda tilnefnir hvert aðildarríki eitt stjórnvald sem er þar til bætt að tryggja að ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, sé beitt.

Aðildarríkin skulu koma á skilvirku fyrirkomulagi og aðferðum við ráðgjöf fyrir markaðsaðila um mögulegar breytingar á innlendra lögjöf. Þetta fyrirkomulag getur falið í sér samráðsnefndir hjá lögbæru yfirvaldi og skal samsetning þeirra endurspeglja fjölbreytni markaðsaðila, eftir því sem unnt er, hvort heldur þeir eru útgefendur, veitendur fjármálaþjónustu eða neytendur.

12. gr.

1. Lögbært yfirvald skal hafa allt það vald til eftirlits og rannsóknar sem nauðsynlegt má teljast til þessara starfa. Það skal beita þessu valdi:

- a) með beinum hætti, eða
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld eða markaðsfyrirtæki, eða
- c) á eigin ábyrgð með umboði til slíkra yfirvalda eða markaðsfyrirtækja, eða
- d) með tilmælum til lögbærra dómsyfirvalda.

2. Með fyrirvara um 7. mgr. 6. gr. skal beita því valdi, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, í samræmi við landslög og skal það fela í sér rétt til þess að:

- a) fá aðgang að öllum gerningum í hvaða formi sem er og fá í hendur afrit af þeim,
 - b) krefjast upplýsinga frá aðilum, þ.m.t. þeir sem koma að því að gefa fyrirmæli eða sinna viðkomandi starfsemi, hver á eftir öðrum, sem og umbjóðendur þeirra, og, ef þörf er á, kveðja slíkan einstakling á fund og hlýða á málflutning hans,
 - c) framkvæma vettvangsskoðun,
 - d) krefjast upplýsinga sem til eru um símtöl og gagnaskipti,
 - e) krefjast þess að bundinn sé endi á allar starfsvenjur sem brjóta í bága við ákvæðin sem hafa verið samþykkt til framkvæmdar þessari tilskipun,
 - f) fresta viðskiptum með viðkomandi fjármálagerninga,
 - g) óska eftir frýstingu og/eða upptöku eigna,
 - h) óska eftir tímabundnu banni við atvinnustarfsemi.
3. Þessi grein skal ekki hafa áhrif á innlend lagaákvæði og þagnarskyldu.

13. gr.

Þagnarskylda gildir um alla einstaklinga sem vinna eða hafa unnið fyrir lögbært yfirvald eða hvert það yfirvald eða markaðsfyrirtæki sem lögbæra yfirvaldið hefur falið umboð sitt, þ.m.t. endurskoðendur og sérfræðingar sem lögbæra yfirvaldið gefur fyrirmæli. Upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu er ekki heimilt að afhenda öðrum aðila eða yfirvaldi nema með skírskotun til ákvæða sem sett eru með lögum.

14. gr.

1. Með fyrirvara um rétt aðildarríkis til að beita viðurlögum á sviði refsiréttar skulu aðildarríkin tryggja, í samræmi við innlend lög, að gerðar verði viðeigandi stjórn-sýsluráðstafanir eða stjórn-sýsluviðurlögum verði beitt gagnvart aðilum sem ábyrgir eru þegar ekki hefur verið farið að ákvæðum þessarar tilskipunar. Aðildarríkin skulu tryggja að þessar ráðstafanir séu árangursríkar, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

2. Í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. skal framkvæmdastjórnin til upplýsingar gera skrá yfir þær stjórnsýsluráðstafanir og viðurlög sem um getur í 1. mgr.

3. Aðildarríkin skulu ákvarða viðurlögin sem beita skal við skorti á samstarfsvilja við rannsókn sem fellur undir 12. gr.

4. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbæru yfirvaldi sé heimilt að birta opinberlega upplýsingar um allar ráðstafanir eða viðurlög sem beita skal við broti á ákvæðunum sem hafa verið samþykkt til framkvæmdar þessari tilskipun, nema slík birting kunnir að tefla fjármálamarkaðnum í tvísýnu eða valda viðkomandi aðilum mismiklum skaða.

15. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að hægt sé að áfrýja ákvörðunum lögbærra yfirvalda til dómstóla.

16. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu starfa saman þegar nauðsyn ber svo að þau geti uppfyllt skyldur sínar og nýtt vald sitt sem mælt er fyrir um, annaðhvort í þessari tilskipun eða í landslögum. Lögbær yfirvöld skulu veita lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja aðstoð. Þau skulu einkum skiptast á upplýsingum og vinna saman að rannsóknarstarfsemi.

2. Lögbær yfirvöld skulu tafarlaust veita, samkvæmt beiðni, upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. Ef nauðsyn krefur skulu lögbær yfirvöld, sem fá slíka beiðni, gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að safna saman upplýsingunum, sem krafist er, við móttöku slíkrar beiðni. Ef lögbært yfirvald, sem beiðni er beint til, getur ekki tafarlaust veitt upplýsingarnar sem krafist er skal tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem leggur fram beiðni, um ástæður þess. Vitneskja, sem þannig er veitt, er háð þagnarskyldu þeirra sem starfa eða hafa starfað hjá þeim lögbæru yfirvöldum sem taka við upplýsingunum.

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að neita að bregðast við beiðni um upplýsingar þegar:

- miðlun upplýsinganna gæti haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu viðkomandi aðildarríkis,
- málarekstur fyrir dómstólum hefur þegar hafist að því er varðar sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum fyrir yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis, eða
- þessir aðilar hafa hlotið endanlegan dóm fyrir sömu aðgerðir í viðkomandi aðildarríki.

Í slíku tilviki skulu þau tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem leggur fram beiðni, um það og veita eins nákvæmar upplýsingar og unnt er um dómsmeðferðina eða dóminn.

Með fyrirvara um 226. gr. sáttmálans er lögbæru yfirvaldi heimilt, ef ekki er brugðist við upplýsingabeiðni þess innan hæfilegs tíma eða upplýsingabeiðni þess er hafnað, að vekja

athygli evrópsku verðbréfaeftirlitsnefndarinnar á þessu broti á ákvæðunum þar sem fara mun fram umræða til þess að finna skjótar og skilvirkar lausnir.

Með fyrirvara um skyldurnar, sem lögbærum yfirvöldum ber að uppfylla við málarekstur fyrir dómstólum samkvæmt hegningarlögum, er þeim, þegar þau taka við upplýsingum skv. 1. mgr., einungis heimilt að nota þær við þau störf sín sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og í tengslum við málarekstur fyrir stjórnsýsludómstóli eða dómstóli sem tengist sérstaklega þessum störfum. Þó er lögbæra yfirvaldinu, sem tekur við upplýsingunum, heimilt að nota þær í öðrum tilgangi eða senda þær til lögbærra yfirvalda annars ríkis ef lögbæra yfirvaldið, sem miðlar upplýsingunum, samþykkir það.

3. Þegar lögbært yfirvald er sannfært um að brotið sé eða hafi verið brotið gegn ákvæðum þessarar tilskipunar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða aðgerðir hafi áhrif á fjármálagerninga sem viðskipti eru stunduð með á skipulegum markaði í öðru aðildarríki skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi hins aðildarríkisins um það á eins nákvæman hátt og unnt er. Lögbært yfirvald hins aðildarríkisins skal grípa til viðeigandi aðgerða. Það skal tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem tilkynnir þetta, um niðurstöðurnar og, eftir því sem unnt er, um mikilvæga þróun á meðan á þessu stendur. Þessi málsgrein er með fyrirvara um valdsvið lögbæra yfirvaldsins sem hefur sent upplýsingarnar. Lögbær yfirvöld hinna ýmsu aðildarríkja, sem eru lögbær að því er varðar 10. gr., skulu hafa samráð sín á milli um fyrirhugaðar framhaldsaðgerðir.

4. Lögbæru yfirvaldi eins aðildarríkis er heimilt að óska eftir að lögbært yfirvald annars aðildarríkis láti fara fram rannsókn á yfirráðasvæði hins síðarnefnda.

Því er einnig heimilt að óska eftir að starfsfólk þess fái að aðstoða starfsfólk lögbærs yfirvalds hins aðildarríkisins á meðan á rannsókninni stendur.

Aðildarríkið, þar sem rannsóknin fer fram, skal þó bera alla ábyrgð á heildareftirliti með rannsókninni.

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að neita að bregðast við beiðni um rannsókn, eins og kveðið er á um í fyrstu undirgrein, eða beiðni um að starfsfólk lögbærra yfirvalda annars aðildarríkis aðstoði starfsfólk þeirra, eins og kveðið er á um í annarri undirgrein, þegar slík rannsókn gæti haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu viðkomandi ríkis, þegar málarekstur hefur þegar hafist fyrir dómstólum að því er varðar sömu aðgerðir og gagnvart sömu aðilum fyrir yfirvöldum viðkomandi ríkis eða þegar slíkir aðilar hafa hlotið endanlegan dóm fyrir sömu aðgerðir í viðkomandi ríki. Í slíku tilviki skulu þau tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem leggur fram beiðni, um það og veita eins nákvæmar upplýsingar og unnt er um dómsmeðferðina eða dóminn.

Með fyrirvara um ákvæði 226. gr. sáttmálans er lögbæru yfirvaldi heimilt, ef ekki er brugðist við umsókn þess innan hæfilegs tíma um að hefja rannsókn eða beiðni þess um að starfsfólki þess verði heimilað að aðstoða starfsfólk lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis eða, ef beiðninni er hafnað, að vekja athygli evrópsku verðbréfaeftirlitsnefndarinnar á þessu broti á ákvæðunum þar sem fara mun fram umræða til þess að finna skjóta og skilvirka lausn.

5. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr., skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdarráðstafanir um málsmeðferð við upplýsingaskipti og skoðun yfir landamæri eins og um getur í þessari grein.

17. gr.

1. Evrópska verðbréfanefndin, sem komið var á fót með ákvörðun 2001/528/EB (hér á eftir nefnd „nefndin“), skal aðstoða framkvæmdastjórnina.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar, að því tilskildu að framkvæmdarráðstafanirnar, sem samþykktar eru samkvæmt þessari málsmeðferð, breyti ekki grundvallarákvæðum þessarar tilskipunar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

4. Með fyrirvara um framkvæmdarráðstafanirnar, sem þegar hafa verið samþykktar, skulu ákvæði þessarar tilskipunar um samþykkt tæknireglu og ákvarðana, í samræmi við 2. mgr., falla úr gildi fjórum árum eftir gildistöku hennar. Evrópuþinginu og ráðinu er heimilt, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, að endurnýja viðkomandi ákvæði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans og skulu þau endurskoða þau áður en tímabilinu, sem um getur hér að framan, lýkur.

18. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 12. október 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

19. gr.

Ákvæði 11. gr. skulu ekki hafa áhrif á möguleika aðildarríkis til að gera sérstakar laga- og stjórnunarráðstafanir varðandi utanríkismál evrópskra yfirráðasvæða handan hafnsins sem aðildarríkið ber ábyrgð á.

20. gr.

Tilskipun 89/592/EBE og 1. mgr. 68. gr. og 1. mgr. 81. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfabingi og upplýsingar sem birtar skulu um slík verðbréf⁽¹⁾ falla úr gildi frá og með gildistöku þessarar tilskipunar.

21. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

22. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. PAPANDREOU

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1.